

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum Christus omnes defectus corporales hominum assumere
debuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Aduerte; Hos defectus etiam futuros fuisse in statu nude naturæ; nam sequuntur naturalem corporis compositionem. Non tamen dicerentur tunc contrahi; quia non ex aliquâ causâ accessoria & extrinsecâ traherentur: sicut modo dicuntur contrahi, quia ex peccato consequuntur.

Deipara contraxit.

Petes; An Beata Virgo dicenda sit contraxisse hos defectus? Respondeo; contraxisse: Quia et si non sint secuti ex peccato quod habuit; secuti tamen sunt ex peccato, quod habuisset, nisi præuenta fuisset: peccauit enim & ipsa in Adamo. Vnde & necessariò peccatum originale incurrisset, nisi præuenta fuisset.

ARTICVLVS IV.

Vtrum Christus omnes defectus corporales hominum assumere debuerit?

Respondetur; Christus non assumpsit omnes defectus seu infirmitates humanas; sed eos tantum qui sequebantur naturam, & ex peccato

comuni totius naturæ; nec tamen perfectioni scientiæ, vel gratiæ repugnabant.

Vnde Primò, Non assumpsit ignorantiam, nec procliuatatem ad malum, vel difficultatem ad bonum. Nam etsi hæc sequantur peccatū originale; tamē impediunt opus Redemptionis, & dedecent Christum, & repugnant perfectioni, scientiæ, & gratiæ.

Non assumpsit ignorantiam.

Secundò, Non assumpsit vllum morbum; vt febrim, apoplexiam, lepram, paralysin &c. quia hi morbi non sequuntur immediatē ex peccato originali, aut ex conditione naturæ nude; sed ex particularibus causis, scilicet ex præuâ humorū temperie, vel ex aliquâ imprudentiâ aut ignorantia in regimine corporis. Vnde sequitur Christum naturæ relicto, fuisse moriturum sine vilo morbo, naturali extinctione caloris natiui, & cōsumptione humidi primogenij.

Nec Morbos.

Tertiò, Similiter nec assumpsit cœcitatē, surditatem, aut vllam deformitatem. Nam hæc ex particularibus causis sequuntur: nō autem immediatē ex naturâ nudâ, vel peccato originali. Adde; Hæc minimè decuisse Christum; nec quidquam conferre potuisse ad nostram redemptionem.

Nec Cœcitatē, Surditatem, &c.

QVÆSTIO XV.

De defectibus Animæ à Christo assumptis.

In Decem Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum in Christo fuerit Peccatū?

Nullum in eo fuit peccatum.

Respondetur; Nullum in Christo fuisse Peccatum, nec paruum, nec magnum. Est certum & fide tenendum.

Probatur Primò, Ex varijs Scripturæ locis Ioan. 8. v. 46. Quis ex vobis arguet me de peccato? Ioan. 14. v. 30. Venit Princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. 2. ad Cor. 5. v. 21. Eum, qui non nouit peccatum, fecit pro nobis peccatum; id est, hostiam peccati: quomodo Olee 4. Sacerdotes dicuntur manducare peccata populi, id est hostias pro peccatis oblatas. Isaia 53. Qui peccatū non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. Ad Hebr. 4. Tentatus per omnia pro similitudine absq; peccato. Et c. 7. Talis enim decebat vt nobis esset Pontifex sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus. 1. Petri 2. v. 22. Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius. Idem patet ex Concilijs, & omnibus Patribus.

peccatoribus, & excellor cœlis factus: qui non habet necessitatem quotidie (quemadmodum Sacerdotes) prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populo. Hoc enim fecit semel, se offerendo. Lex enim homines constituit Sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisurandi qui post (Græcè κατα, supra) legem est, Filium in æternum perfectum.

Tertiò, Christus venit vt daret nobis legē, & ostenderet viâ perfectionis. Vnde Ioan. 8. Quis ex vobis arguet me de peccato? si veritatem dico vobis, cur non creditis mihi? Prorsus autem indecens fuisset, si vel contra suam legem, vel perfectionem vitæ, aliquid admisisset.

Ostendit vim perfectionis.

Quartò, Quia à principio fuit perfectus gratiâ, & visione beatificâ: ergo omnino impeccabilis. Ex his patet, Christum non tantum non peccasse, sed iuxta legem ordinariam ne potuisse quidem peccare. Sed est

Fuit ab initio perfectus.

DVBIVM.

An nullo modo fieri poterit vt Christus in naturâ assumptâ peccaret?

Tribus de causis assumptis nostris de factis.

Probatur Secundò Ratione: Primò, Christus assumpsit nostros defectus ob tres causas. Prima, Vt pro peccatis satisfaceret. Secunda, Vt veritatē naturæ humanæ demonstraret. Tertia, Vt præberet perfectū exemplum omnis virtutis. Atqui peccatum ad nihil horum præstandū iuuabat, sed potiùs impediabat satisfactionem pro nobis, & exemplum virtutis. Dices; Debebat dare exemplum penitentis, sicut Dauid; ergo &c. Respondedo; Deditse perfectissimum exemplum penitentis, dolendo non de suis, sed de alijs peccatis; & pro illis satisfaciendo.

D Vrandus in 3. d. 12. q. 2. existimat humanitatem Verbo vnitam potuisse per absolutam Dei potentiam permitti peccare; & hoc peccatū, per communicationē idiomatum potuisse tribui Deo: ita vt Deus diceretur peccare, sicuti dicitur pati, mori, resurgere. Eandem sententiam insinuat Scotus eadem dist. q. 1. vbi docet ratione beatitudinis Christum non potuisse peccare; non tamen ratione solius vnionis. Quamquam Scotus rectè posset intelligi, vt nimirū loquatur de nudâ vnione, ita vt illius ratione, nullū auxilium proueniat humanitati. Gabriel autem eadem dist. admittit quidem naturam assumptam peccare potuisse, sed hoc peccatum Deo non tribuendum.

D Vrandus.

Scotus.

Gabriel.

Peccata sustulit.

Secundò, Christus venit vt omnino tolleretur peccatū: ergo non oportebat vt illud admitteret. Vnde ad Hebr. 7. v. 26. Talis enim decebat vt nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus à

Hh iij Sed